

hvad jeg under andre Omstændigheder vilde have gjort, for at tage saavel dette Spørgsmaal som et Par andre under Overvejelse; men jeg har kun villet fremdrage det, idet jeg siger, at hvis der senere en Gang skulde blive Tale om Sagen igen, mener jeg, det dog var Spørgsmaal, som man burde tage under nærmere Overvejelse.

Neergaard: Jeg skal tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage dette lille Lovforslag uforandret. Jeg er fuldstændig enig med min ærede Sidemand, der nu talte, i, at det vilde være naturligt og rigtigt, at vi fik hele Hundeloven til Debat og fik en Forandring i den, men som den ærede sidste Taler bemærkede, vil det jo paa dette Stadium af Samlingen være umuligt, og jeg skal derfor tillade mig at foreslaa at vedtage dette lille Lovforslag. Den ærede sidste Taler talte særlig om Forholdene i Kjøbenhavn og Købstæderne, jeg skal tillade mig at omtale Forholdene paa Landet. Loven af 12te April 1889 har fuldstændig forfejlet sin Opgave paa Landet. Da Loven i Samlingen 1887—88 forlod Landstinget, var den Bestemmelse i den, at der paa Landet for den første Hund skulde betales en Afgift af 50 Øre og 5 Kr. for den anden. Dette blev forandret i Folketinget, og da Loven udkom, fandtes der den Bestemmelse i den, at man i hver Husstand kunde have en Hund gratis, og dette har faktisk medført, at de fleste Steder bliver Loven aldeles ikke overholdt; i de fleste Kommuner er det gaaet saaledes, at man, da Loven udkom, begyndte at opkræve Afgiften paa de enkelte Steder, hvor der var to Hunde, hvoraf den ene ikke var Lænkehund, men de fleste Steder paa Landet, hvor jeg er kendt, blandt andet i min Kommune, har man ophørt at opkræve nogen Hundeafgift. Det er ganske sikkert en stor Mangel i Loven, her kommer frem, navnlig med Hensyn til de tættere bebyggede Egne, hvor Hundene nu ere blevne en Plage, som Loven aldeles ikke kan hjælpe os ud af. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa at vedtage denne Lov, og jeg skal bemærke, at jeg ved, at paa den paagældende Egn, som dette Lovforslag særlig drejer

sig om, og hvorfra Ønsket om Loven er fremsat, trænger man i høj Grad til den. Forholdet er jo nemlig, som den højtærede Justitsminister udtalte, det, at der ikke saa faa Steder findes tæt bebyggede Landdistrikter, som i Virkeligheden ere lige saa store som Købstæderne, og paa saadanne Steder ere Hundene blevne en fuldstændig Plage. Jeg vil ganske vist sige, at dersom der havde været Tale om at sende Loven i Udvalg, vilde jeg have fundet det naturligt, at Ordene „tæt bebyggede“ udgik. Jeg vilde have fundet det naturligt, at der til lige kom til at staa i Loven, at med Sogneraadets Samtykke kunde Justitsministeren sætte den for Købstæderne gældende Hundeafgift i Kraft overalt i Landdistrikterne. Jeg kan ikke se andet, end at det vilde være naturligt. Den højtærede Justitsminister bemærkede ganske vist, at man havde anket over, at der ikke var tilstrækkelig Betyggelse, naar det alene var lagt i Sogneraadets Haand at gøre Indstilling derom, men man maa dog sige, at under almindelige Forhold ville, naar Sogneraadet ønsker det, Beboerne ogsaa ønske det, og jeg vilde derfor have fundet en saadan Bestemmelse naturlig, men jeg skal, som sagt, afstaa fra at stille Forslag derom og indskrænke mig til at foreslaa det høje Ting at vedtage dette lille Lovforslag, der jo er ret uskyldigt og maaske ikke af stor Betydning, men dog er et lille Fremskridt paa det Omraade.

Bojsen: Jeg vil ogsaa tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag. Det forekommer mig at være et meget uskyldigt Forslag, det indskrænker sig jo til nogle visse bestemte Steder i Landet, saadanne Steder, der uden at være Købstad have en købstadlignende Karakter. Paa saadanne Steder kan jo Hundeholdet blive generende ikke alene for Beboerne paa vedkommende Sted, men ogsaa for de tilgrænsende Landejendomme. Der kræves jo i Henhold til den gamle Lov Sogneraadens Samtykke i saadanne Tilfælde — jeg har maaske misforstaaet den højtærede Justitsminister, jeg synes, den højtærede Justitsminister sagde, at det beroede kun paa Justitsministeren, men det maa jo være mig, der har misforstaaet ham, det er jo saadan, at Justits-